

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Bitvricen. Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

occupare. Super quibus conventionibus literas ejusdem Regis patentes apud tuam asserere magnitudinem residere. Conventiones verò quas idem Magister V. de sancto Lazaro, persona tua libertati propriæ restituta, inter te ac prædictum Regem ultimò intervenisse retulerat, iidem nuncij tui, si quæ fuerant, asserere præfatum Regem Franciæ primitus violasse; cum etiam si qua tunc pacta subieras, spoliatus eadem subiisses. propter quæ ad ea dicebant nullatenus te teneri. Licet itaque & hæc & alia multa pars utraque proponeret, quæ pro ipsis facere videbantur, quia tamen causarum merita partium assertionem panduntur, & ipsi personam standi in iudicio non habebant, non potuimus salva iustitia in ipso negotio sine veritatis inquisitione procedere. Nos ergo juxta regiæ petitionis instantiam, propter has & alias necessitates quamplurimas, facultate nobis à Christo concessa, nacta quoque temporis opportunitate condigna, dispositis prius quæ tam circa Urbem quam circa regnum Siciliæ necnon & aliud Ecclesiæ patrimonium fuerint disponenda, licet multæ nobis & magnæ sollicitudines ex diversis causis incumbant, si tamen ille nobis annuerit à quo speramus dirigi gressus nostros, partes vestras, (ut tamen nos ad promissionis debitum non ligemus) nisi aliud impedimentum occurrat, intendimus visitare; ut super his, & aliis, quæ toti Christianitati credimus profutura, deliberatione provida procedamus. Si verò desuper datum non fuerit, per Legatos nostros quod justum fuerit, sine personarum acceptione, favente Domino, statuemus. Illud autem serenitatem regiæ nolumus ignorare, quòd quantumcunque nobis molestum existeret præfatum Regem Franciæ ac te ipsum in aliquo molestare, non poterimus aliquatenus sustinere quin vos ad pacem ineundam pariter & servandam per distractionem ecclesiasticam ratione prævia compellamus; non de nostris viribus confidentes, sed de illius omnipotentia cujus vices, licet immeriti, exercemus in terris. Datum Romæ apud sanctum Petrum, II. Kalend. Junij.

BITVRICEN. ARCHIEPISCOPO.

GRave nobis est admodum & molestum, cum de aliquo fratrum & co-
 episcoporum nostrorum aliqua in nostro auditorio proponuntur quæ in ipsis episcopale officium & integritatem famæ denigrare videntur; cum semper velimus audire de singulis ea quæ ad perfectam curam pastoris pertinent, & ad commissi gregis commodum & salutem. Insinuarunt autem nobis dilecti filij quidam Engolismensis Ecclesiæ Canonici, quòd venerabilis frater noster I. Episcopus suus patrimonium episcopatus minùs utiliter administrans, dilapidavit multa de bonis mensæ suæ usibus deputatis, & per alienationes illicitas contra juramentum quo tenetur Ecclesiæ, possessiones episcopatus enormiter minuit & consumpsit. Proponebant insuper quòd multas Ecclesias post appellationem in synodis sæpius iteratam, præter assensum Capituli collegiis perpetuò assignavit, cum id canonicis dissonet institutis. Alienata verò & dilapidata & Ecclesias episcopali ordinationi subtractas sub tua reservarunt præsentia exprimenda, ne prolixæ orationis series legenti pariter & scribenti fastidium importarent. Adjecerunt etiam quòd sit insufficiens, indiscretus, inutilis, appellationumque contemptor, & quòd per suæ simplicitatis negligentiam sub ipsius regimine non solum mensa & Ecclesia sua, verum etiam tota diocesis admodum gravia sustinuit detrimenta. Pauca siquidem de pluribus exprimentes, dixerunt ipsum Episcopum indignis & minùs idoneis sacros ordines & ecclesiastica beneficia contulisse: ita quòd cum olim ordines celebraret, & ventum esset ad Presbyteros ordinandos, in manuum unctione quidam inter Presbyteros consecrandos inventus est pollicem non habere. Minoribus, & nondum in sacris ordinibus constitutis, animarum curam dicitur commisisse, & etiam à pluribus ordinandis suscepisse ante datum ordinem juratoriam cautionem ne post ab eodem beneficium ecclesiasticum contra suam peterent voluntatem. Ad magnum autem indiscretionis suæ & insufficientiæ argumentum constanter fuit in audientia nostra propositum, quòd cum olim idem Episcopus super ordinanda Ecclesia literas impetrasset, mo-

Epist. 251.
 Ut inquirat contra Engolismensem Episcopum, dilapidatorem Ecclesiæ suæ.

Qij

nachos albos & nigros & Priorem de Allavilla Canonicum regularem ordinavit in Ecclesia sua Canonicos. Quod factum tanquam ridiculosum sedes apostolica, cum ad ejus venisset notitiam, revocavit. Præterea quendam nepotem suum, qui professus ordinem de Corona, ibi in sacerdotali officio & habitu regulari diu fuerat conversatus, extractum inde canonicavit in Ecclesia Cathedrali. Sed Abbas loci, tanquam discretus & providus, ipsum postmodum revocavit ad claustrum. In solennitatibus expressis à canone in majori Ecclesia non deservit. Confirmat Abbates, & tractat causas difficiles, sine Canonicorum assensu. Presbyteri & Clerici per ejus insufficientiam capiuntur. Bona ecclesiastica occupantur, & homines sibi & antecessoribus ejus debita & exhibita subtrahunt, & præterea jura quæ prædecessores sui in civitate hæcenus habuerunt, ferè permittit penitus deperire. Sententias quoque à sede apostolica confirmatas præsumpsit auct. * apostolica relaxare, & alia multa committere quibus correctionis debite manus celeriter convenit adhiberi. Ideoque fraternitati tuæ per apost. scripta mandamus quatenus vocatis ad præsentiam tuam qui fuerint evocandi, inquiras super præmissis omnibus & aliis quæ proposita fuerint, appellatione remota, diligentius veritatem, & quæ inveneris, fideliter redacta in scriptis nobis sigillo tuo signata mittere non postonas; præfigens partibus terminum competentem, quo cum ipso nostro se debeant præsentare conspectui, sententiam auctore Domino recepturæ; attentius provisurus quod mandatum nostrum taliter executioni demandes, quod tua fraternitas merito possit & debeat commendari. Nullis literis &c. veritate tacita. Datum Romæ apud sanctum Petrum III. Kalend. Iunij.

ABBATI ET CONVENTUI
Cariloci.

Epist. 232.
Cap. Ex parte.
De temp. ordi.

EX parte vestra nostro fuit apostolati referatum quoddam monachus vester se ad nigros monachos transferens, & habitum nigrum ibidem assumens, ad sacerdotij ordinem in ipso habitu est promotus. Vnde quia in hoc articulo dubitatis utrum in assumpto taliter ordine debeat ministrare, nos hujus-

modi dubietatis scrupulum enodantes, per apostol. vobis scripta mandamus quatenus nisi aliud canonicum ei videritis obviare, ipsum monachum officium sacerdotis exequi liberè permittatis. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

ABBATI VNGIACEN.

Tunc libentiùs postulata concedimus, quando quod petitur ab equitate non deviat, & petentis personæ gravitas morum & vitæ merita suffragantur. Postulasti siquidem à nobis, dilecte fili, de benignitate tibi sedis apostol. indulgeri, ut in causis Ecclesiæ tibi commissæ uti testimonio fratrum tuorum valeas, & eis habeatur fides, sicut consuevit testibus adhiberi. Nos ergo attendentes petitionem tuam institutis canonicis convenire, quæ in causis civilibus illos testes statuunt assumendos qui negotia ecclesiastica tractaverunt, & de quorum fide non potest aliquatenus dubitari, auctoritate tibi præsentium indulgemus, ut quoties Ecclesiæ tuæ videris expedire, in causis quæ non fuerint criminales, fratres & Canonicos Ecclesiæ tuæ inducere possis ut perhibeant testimonium veritati. Datum Romæ &c. Kalend. Iunij.

EDVEN. EPISCOPO,
Vngiacen. & sanctæ Margaritæ
Abbatibus.

ICet bonæ memoriæ Clemens & Celestinus prædecessores nostri de tuæ, frater Episcopo, discretionis honestate confisi, sollicitudini tuæ dederint in mandatis ut tui episcopatus loca religiosa, quæ à sui status integritate collapsa cognosceres, & in quibus religionis observantiam attenderes diminutam, pontificali auctoritate corrigere non differes, ut tamen tuæ maturitatis correctio majorem obtineat firmitatem, auctoritatem nostram super hoc & favorem sollicitè postulasti. Nos igitur considerationem tuam dignis laudibus commendantes, & volentes abbatiam sancti Iohannis Eduensis, quæ in magnam dissolutionem religionis & ordinis collapsa proponitur, per tuæ discretionis industriam correctione debita reformari, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus, quatenus ad locum pariter accedentes, de statu monasterij plenam stu-

Epist. 231.
In causis Ecclesiæ & canonicis, Ecclesiæ membra restantur.

Epist. 234.
De restaurandis canonicis, & reformanda monastica disciplina.